

Mladí záchranáři vyrazili do města „hledat pacienty“

Navigace v prostoru podle SMS. I tohle musí ve škole pilovat budoucí posádky sanitek

JIŘÍ SEJKORA

Pardubice – Ve vestibulu obchodního centra čekáme se čtyřmi budoucími záchranáři na SMS zprávu, která nás pošle za prvním pacientem.

Na zapípání telefonu zakleává čtyřčlenný tým ve složení Anna Ratmanová, David Malík, Pavel Zahrádka a Robert Krejnus k mapě. Všichni jsou studenti třetího ročníku oboru Zdravotnický záchranář na pardubické univerzitě.

„Toto je jedna z takzvaných modelových situací, které vlastně jedeme průběžně už od prvního ročníku a postupně nám je ztěžují. Tento týden už jsme měli orientační běh, dnes nás čeká orientace ve městě,“ vysvětluje Anna Ratmanová.

Nepřesné informace

Není to tak jednoduché, jak se na první pohled zdá. SMS zpráva, která studentům přišla od vyučujících, je datovou větou. Takovou dostávají posádky sanitek. Obsahuje informace o pacientovi, popis jeho stavu, naléhavost případu a adresu. V našem případě jde o souřadnice GPS, které studenti nejdříve hledají v mapě.

„Máme je špatné. I to se v praxi stává. První informace od volajícího nemusí být přesná,“ dodává další ze studentů David Malík. Po ověření na „dispečinku“ se posádka pěšky vydává na univerzitu. V budově B na vysokoškolských kolejích nás čeká první pacient.

Jde o muže, kterého bolí

TĚŽKO NA CVIČIŠTI!... Nejde jen o to najít místo. Hledání pacienta v nepřístupném terénu studentům navíc ztěžili přidáním zátěže. Ta má imitovat váhu například hasičského vybavení. David Malík se tak lesem prodíral v plovací vestě, s činkou a medicínabalem. Foto: Deník/Jiří Sejkora

hlava. Upadl na zem, není mu dobře, působí malátně. Posádka se kolem něj sklání a pod dozorem rozhodčích zahajuje vyšetření a vyptávání.

„Bolí ho hlava, má vyrážku na břiše, oči citlivé na světlo. Pacienta v sedě převezeme sanitkou na interní oddělení pardubické nemocnice s diagnózou alergická reakce na požitá léky,“ říká společně rozhodnutí Robert Krejnus.

Jenže chyba. Rozhodčí krouží hlavou, že ne a oznámí správnou odpověď – meningitida. Pacient by měl správně skončit na infekčním oddělení a posádka přijmout bezpeč-

nostní opatření.

„Měli jsme pochybnosti. Jenže zrovna toto je diagnóza z učiva, které jsme bohužel ještě neprobírali,“ tvrdí cestou k dalšímu úkolu Anna Ratmanová.

Ani ten není z kategorie jednoduchých. Datová věta říká, že jde o ztracenou osobu u areálu vodních sportů, na cestě jsou hasiči. Když na místo dorazíme, zjišťujeme, že proti předpokladu nebudeme zachraňovat tonoucího. „Máte někde tady v okolí ztracenou osobu v nepřístupném terénu. Kolega každou minutu pískne na píšťalku a vám běží čas. Ob-

lékněte se a co nejrychleji vyrazte,“ zní úkol od rozhodčích.

Studenti navlékají plovací vesty a berou výstroj. V tomto úkolu představují záchranáře – hasiče. Cestou mezi křoví berou navíc tři činky, dva medicínabaly a pneumatiku.

„To nám má vynahradit váhu hasičské výstroje a ztěžít pohyb,“ podotýká Pavel Zahrádka a prodírá se křovím.

Takových úkolů studenty včera čekalo po celých Pardubicích několik až do setmění, které přidalo další obtížnosti. Než pacienta ošetříte, musíte se k němu zkrátka dostat...

NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA BITEVNÍ APACHE!

OPRAVDU NEČEKANOU a vzácnou návštěvu mělo pardubické letiště. Přistály na něm rovnou dva americké bitevní vrtulníky AH-64D Apache. „Stroje mířily z Polska na letiště v Náměšti nad Oslavou. Letiště v Pardubicích využily jako záložní, protože v cílové destinaci panovalo špatné počasí. Posádky zde stroje dotankovaly a druhý den pokračovaly v letu,“ uvedla zástupkyně tiskového a informačního důstojníka pardubického vojenského letiště Alexandra Švajdová. Stroje AH-64 Apache zařadila americká armáda do služby v roce 1986 a doposud procházejí řadou modernizací. Vrtulník je určen hlavně k ničení obrněné techniky a podpoře pozemních jednotek. Foto: lkpd.info/Petr Huňáček

INZERCE

ZEMANovy
Zvěřinové hodnoty

Mladí záchranáři vyrazili do města „hledat pacienty“

7.11.2014 Pardubický deník str. 3 Pardubicko

JIŘÍ SEJKORA Univerzita Pardubice

Navigace v prostoru podle SMS. I tohle musí ve škole pilovat budoucí posádky sanitek

Pardubice – Ve vestibulu obchodního centra čekáme se čtyřmi budoucími záchranáři na SMS zprávu, která nás pošle za prvním pacientem.

Na zapíání telefonu zaklekává čtyřčlenný tým ve složení Anna Ratmanová, David Malík, Pavel Zahradka a Robert Krejnos k mapě. Všichni jsou studenti třetího ročníku oboru Zdravotnický záchranář na **pardubické univerzitě**.

„Toto je jedna z takzvaných modelových situací, které vlastně jedeme průběžně už od prvního ročníku a postupně nám je ztěžují. Tento týden už jsme měli orientační běh, dnes nás čeká orientace ve městě,“ vysvětluje Anna Ratmanová.

Nepřesné informace

Není to tak jednoduché, jak se na první pohled zdá. SMS zpráva, která studentům přišla od vyučujících, je datovou větou. Takovou dostávají posádky sanitek. Obsahuje informace o pacientovi, popis jeho stavu, naléhavost případu a adresu. V našem případě jde o souřadnice GPS, které studenti nejdříve hledají v mapě.

„Máme je špatné. I to se v praxi stává. První informace od volajícího nemusí být přesná,“ dodává další ze studentů David Malík. Po ověření na „dispečinku“ se posádka pěšky vydává na **univerzitu**. V budově B na vysokoškolských kolejích nás čeká první pacient. Jde o muže, kterého bolí hlava. Upadl na zem, není mu dobře, působí malátně. Posádkasekolemnějskláníapod dozorem rozhodčích zahajuje vyšetření a vyptávání.

„Bolí ho hlava, má vyrážku na břiše, oči citlivé na světlo. Pacienta v sedě převezeme sanitkou na interní oddělení pardubické nemocnice s diagnózou alergická reakce na požití léky,“ říká společné rozhodnutí Robert Krejnos.

Jenže chyba. Rozhodčí kroutí hlavou, že ne a oznámí správnou odpověď – meningitida. Pacient by měl správně skončit na infekčním oddělení a posádka přijmout bezpečnostní opatření.

„Měli jsme pochybnosti. Jenže zrovna toto je diagnóza z uřiva, které jsme bohužel ještě neprobírali,“ tvrdí cestou k dalšímu úkolu Anna Ratmanová.

Ani ten není z kategorie jednoduchých. Datová věta říká, že jde o ztracenou osobu u areálu vodních sportů, na cestě jsou hasiči. Když na místo dorazíme, zjišťujeme, že proti předpokladu nebudeme zachraňovat tonoucího. „Máte někde tady v okolí ztracenou osobu v nepřístupném terénu. Kolega každou minutu pískne na píšťalku avámběží čas. Oblékněte se a co nejrychleji vyrazte,“ zní úkol od rozhodčích. Studenti navlékají plovací vesty a berou výstroj. V tomto úkolu představují záchranáře – hasiče. Cestou mezi křoví berou navíc tři činky, dva medicinbaly a pneumatiku.

„To nám má vynahradit váhu hasičské výstroje a ztížit pohyb,“ podotýká Pavel Zahradka a prodírá se křovím.

Takových úkolů studenty včera čekalo po celých Pardubicích několik až do setmění, které přidalo další obtížnosti. Než pacienta ošetříte, musíte se kněmuzkrátka dostat...

Foto popis | TĚŽKO NA CVIČIŠTI... Nejde jen o to najít místo. Hledání pacienta v nepřístupném terénu studentům navíc ztížili přidáním zátěže. Ta má imitovat váhu například hasičského vybavení. David Malík se tak lesem prodíral v plovací vestě, s činkou a medicinbalem.

Foto autor | Foto: Deník/Jiří Sejkora

Region | Východní Čechy